

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomtatásban Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitléri cikkek stb. i. kézzel.

Nyitléri cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 8 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak területegységért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítatnak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyegdíj fizetendő.

A romániai kereskedelmi szerződésről.

„A román király megállapodott volna azon feltételek iránt, melyek alapján az osztrák-magyar monarchiával vám- és kereskedelmi szövetség minden nagyobb akadály nélkül létre jöhetne. A feltételek már megküldettek a bécsi követ után az osztrák-magyar külügyminiszterhez véleményadás végett. A külügyminiszter válaszával teszük függővé a vám- és kereskedelmi szövetség sorsát.”

Ez a szűkszavú távirat járta be napilapjainkat, mint újra egy hír, a sokat emlegetett romániai kereskedelmi szerződésről.

Tudjuk azt, hogy ez a kérdés folytonosan kísért, hogy vannak az érdekeltek körében felesen is hívei; viszont, hogy a „sine nobis, de nobis” leginkább a mezőgazdasági körökkel szemben következik be és különösen a külkereskedelmi kérdéseknél.

Ez az oka, hogy szavunkat a legbátrabb hírral szemben is, mely Románia felől jön, felemeljük.

Felemeljük, mert tisztá meggyőződésünk, hogy azt az édes-keves, s bizony ugyiszólván csak majdnem jámbor hitet képező előnyt, a mit a nyugati kereskedelmi szerződésekből nyertünk, leronthatja egy elhibázott lépés kelet felé, a mi ezenkívül gabonatermelésünk és állattenyésztésünk terén idézhet elő olyan katasztrófászerű hatást, a minőt az olasz borok szőlőtermelésünkre.

Nap nap után jött a csitító híresztelés, volt idő midőn maga a kormány nyilvánította ki, hogy az olaszok nem élhetnek adott jogaikkal és ma megjelent az olasz földművelési miniszter hivatalos jelentése, hogy aug. hó 25-ike óta 300,000 hl. olasz bor jött be monarchiánkba a múlt év hason időszakának 10 ezer hl.-jével szemben.

Hogy mit jelent ez óriási emelkedés nehe-

zen ujjalakuló bortermelésünkre, azt bővebben fejtegetni felesleges volna.

Hogy ugyanígy járunk majd a román buzával és marháival, ha azoknak megnyitjuk sorompóinkat, az is bizonyos.

Ma már 12 évre vége van annak az időnek, mely könnyű, biztos utat remélt nyereségyeinknek a nyugati fogyasztó-államok felé és így nyugodtabban adhatott volna átmeneti kedvezményeket a kelet áruinak. Mert a hosszú időre megkötött nyugati szerződésekkel, oly keskeny rést sikerült csak nyitnunk Németország sorompóján, hogy azon csak vékonyan bír beszökni a magyar marha és buza, a minek ha hegyébe eresztjük a román áradatot, okvetlen megbukik.

Mit akarunk mi a magyar gabonával?

Hiszen már ma is fegyvere a budapesti és bécsi piacnak, már ma is eszköze a spekulációnak, mely úgy és akkor veti a börzére tömegeit, a mikor és a hogy az üzerek érdekei a hazai termény ellenében megkivánják.

Mi történné, ha még a mainál is nagyobb kedvezményekkel kötnének ki a román hajók Budapest és Bécs rakpartjain.

Veszedelem volna ez még akkor is, ha tariffa-politikánk jobban szolgálná a hazai gabonatermelés érdekét a külföldi terménnyel szemben, mindezt ma teszi.

A román buza már a vízi út folytán is olcsóbban jön Budapestre, mint azt a legtöbb magyar vidék küldheti s itt a központosított malom-ipar által feldolgoztatván, a lisztnek a gabonával szemben adott kedvezményes tariffákkal olcsóbban mehet tovább és ki a határon, mint a magyar buza, a hazai termény.

Nemcsak, hogy versenyt támaszt tehát a román buza hazai piacainkon, de szerencsétlen liszt- és gabonatariffáinkkal a további kivitelben is előnyben részesítetik, az idegen

betódulás folytán malomiparunknak feleslegessé vált, hazai gabonával szemben.

És mintha csak önmagunk alatt vágnánk a fát.

Ez a protekciós román és szerb buzából készült liszt azután, mindenféle titkos és nem titkos refakciák segítségével előzönlí az osztrák és cseh, tehát a legnagyobb fogyasztópiacokat, a melyek malmait eddig magyar gabonát őröltek és a budapesti és bécsi börzéken többé-kevésbé ellensúlyozó hatást gyakoroltak, a nagyiparos és spekuláns konzorciumok üzérkedésére.

A cseh és osztrák malom-ipar azonban ma a gabonáért kénytelen oly drága fuvardíjakat fizetni szemben a kezdeményesen kivitt liszttel, hogy nem állja meg a versenyt, nem bír haszonnal örölni.

Marad tehát a gabona a nyakunkon és elvesztvén a cseh és osztrák malmokban legjobb vevőinket, adjuk úgy, a hogy a budapesti malmoknak a börzén venni tetszik, a hol mumusként mindig latba vetődhetik a román és szerb búzának tetszés szerinti mennyisége.

Ez a hasznunk van a keleti államok gabonájából.

És ha most már ezek után nézzük a cseh molnárok mozgalmát a magyar liszt ellen, nem is tűnik fel ez a dolog olyan ördögien fekete színben, mint a hogyan az ilyen kisése komplikáltabb gazdasági kérdésekben rendezet avatatlan, vagy érdekeket szolgáló lapjaink hiszik, a kiknek tárgyilagos bírálatát ezenkívül el is sötétíti, a politikai gyűlölségnek nem mindig kifogástalanul tiszta szemüvege. Mert mi gazdák és így a magyar gabonatermelés csak nyerne azzal, ha a cseh molnárok kiveszekednének legfőbb kívánságukat és úgy Ausztriában, mint hazánkban, eltöröltetnék minden a lisztnek a gabonával szemben adott tariffakedvezmény.

A „Szekelyföld” tárczája.

A rendőr.

(Elbeszélés.)

Írta: Barthalis János.

(Folytatás.)

Multosi belátta, hogy czimborájának igaza van. Amaz pedig folytatá:

— Várkonyinak vetélytársa nemcsak egy volt. Közülök csak kettőt említek meg. Horgosi és Bártfai. Mindkettő szenvedélyesen szerette az isteni Olgát. Te mindkettőre gyanakszol egy kicsikét; úgy nyilatkoztál az előbb. De hát akkor a többi imádó hol van? Vajjon nem azok valamelyike követte-e el a gyilkosságot? Hát az nem jutott eszedbe, hogy az asszonyt is gyanúsítsd? Hát ha ennek tudtával történt a véres dráma? Oh, te, módiból kiment vén rendőr, hát erre nem gondoltál?

Hogy gyanúsításaid nem helyesek, arról az állításomról is meggyőzlek. Te kételkedel Horgosiban és Bártfaiban. És tévedsz. Nagyon tévedsz.

Horgosi tekintélyes ur. Gazdag. Erre büszke is; de azért becsületes ember; jobtságainak jótévője. Barátai nem sokan vannak, ő meg nem törődik ezzel. Annyiban azonban elítélendő, hogy a kire

megnevezte, évek mulva is boszút áll azon. Számítatlan példa volt rá eddig.

Multosi alig fojthatott el egy örömfelkiáltást e fontos szavakra.

— Bártfai is derék ember. Mint ügyvéd szép vagyont szerzett eddig, mit kötvényekben és értékpapirokban helyezte el. Pedig ezelőtt szegény fiú volt. Olgát is azért nem adták hozzá. És ma annyija van, hogy özvegy anyját kényelemben tarthatja magával. Ő sem nősült meg, mint éppen Horgosi. Már aztán, hogy elutasított kérés volt e két ur, az még nem magyarázza meg, hogy vetélytársuk gyilkosa lett volna bármelyik. Ugy, ugy, öregem! Tévedsz nagyon, jobban is tennéd, ha inkább az asszonyt vennéd üldözőbe, vagy még helyesebb volna, ha semmit sem mozdítanál e kényes ügyön, mert hidd meg, hogy beletörök a késed.

Multosi fennszóval úgy vélekedett, hogy barátjának igaza lehet. Magában azonban egyebet gondolt.

Nemsokára bucsut vett a helységtől, s még azon éjjel visszatért mezei lakába.

Míg bahaért megállapította később követendő eljárásait. És mikor tervével készen volt, így szólt önmagához:

— Jobban is teszed, Pál, ha magad esze után

jársz, s nem kötöd gondolataidat senkinek az orrára, mert hamarabb csezt érsz dolgaiddban.

És azon éjjel nyugodtabban aludt, mint valaha életében.

Négy hét mulva fényes álarcozós estély volt A . . . r falai közt. A vidék színe-java vett részt a kedélyesnek ígérkező estélyen. Egyik maszk eredetibb volt a másiknál. Különösen egy kék dominó tűnt fel furcsa viselkedésével. Vizsgatekin-tetei lázas nyugtalansággal kerestek valakit a tömegben, s egész lényén látszott, hogy nincs megelégedve észlelődéseivel.

Végre egy pontra meredtek szeméi, s még álcozájának kifejezéstelen, mozdulatlan, hideg vonásain is szinte látszott a megelégedés mosolya, melyet a villogó szempár szikrázása még feltűnőbbé tett.

A hová pillantott, az egy a tánczeremtől távol eső, gyengén világított kis szoba volt, melyben két férfi beszélgetett egymással. Igen, beszélgetett, mint azt távolról szemlélve gondolná a laikus; de a tapasztalt figyelőnek szeméi legott felismerték, a mennyire a homályos világítás engedé, hogy nagyon kényes ügyről folyhat azok között a társalgás.

Egy pár, rövid másodpercz mulva a kék dominó, melyet senki sem ismert, nem volt látható a te-

A mi egy, ma még nyersterméknyek kivitelerre szoruló államaban már azért sem helyes, mert már egyszer feldolgozott, tehát sokkal értékesebb árúnak adatik meg, maga a nyersanyag helyett, s így képezheteszközt a malomrészvények emelkedésére s az amugy is busás osztalékok szaporodására, de magának a nemzeti vagyonosodás alapját képező őstermelésre nem

(Vége következik.)

Az új büntető ügyviteli szabályok. Az igazságügyminiszter felhívta a törvényszéki elnököket, hogy a vezetőség alatti törvényszékeknek a büntető tanács, esetleg tanácsosok beosztása, a rendes végtárgyalási napok meghatározása s a vizsgálóbíró segéd- és kezelőszemélyzetének kirendelése iránt már a folyó év folyamán akként tegyék meg a megfelelő intézkedéseket, hogy az új büntető ügyviteli szabályok intézkedései a jövő évi január hó elsőjével minden fennakadás nélkül hatályba legyenek léptethetők.

A birtokrendezés.

Az igazságügyminiszter a következő rendeletet intézte az ország erdélyi részeinek területén levő, továbbá az aradi, szatmárnémeti és zilahi kir. törvényszékekhez, a birtokrendezési költségek állami előlegezése tárgyában.

Az ország erdélyi részeinek, továbbá a volt Kraszna, Közép-Szolnok és Zaránd megyéknek és a volt Kővárvidéknek területén a birtokrendezési költségek fedezésére az 1880. XLV. t. c. cikk 33. §-ához képest adható állami előlegezések szabályozása végett, az idézett t. cikk 41. §-ában megállapított felhatalmazás napján, 1891. évi április hó 26-án 12479/I. M. szám alatt (R. T. 378. 1.) kibocsátott rendeletet hatályon kívül helyezem és az 1892. évi XXIV. t. cikk XIX. és XXIV. cikkelyei értelmében, a kir. pénzügyminiszter urral egyetértőleg, a következőket rendelem:

1. §. A birtokrendezési állami előleg alapkorlátai közt állami előlegek adhatók:

1. azon költségek előleges fedezésére, a melyek a tagosítási és arányosítási eljárás megindításával és meg első adótári behajtás előtt felmerülnek, a mennyiben az érdekeltek önként előleget nem nyújtanak és oly nagyobb birtokokok nincsenek, kik egy vagy több évi járulékaik előzetes befizetésére az 1880. évi november hó 20-án 3143—I. M. E. szám alatt (R. T. 1266. 1.) kelt rendelet 4. pontja értelmében kötelezhetők volnának;

2. azon tagosítási és arányosítási költségek fedezésére, a mely költségeknek az eljárás szabályszerű menete szerint bekövetkező esedékessége hamarabb áll be, mint az ezen költségek fedezése végett az érdekeltek által fizetendő járulékoknak a költségelőirányzat megállapítása alkalmával meghatározott esedékessége;

3. azon tagosítási és arányosítási költségek fedezésére, a mely költségek járuléka a felek szegénysége vagy más alapos ok miatt idejekorán be nem folynak.

remben. De ha valakinek eszébe jutott volna utána kutatni, megtalálta volna közel ama kis szobához melyben a két férfi beszélgetett — egy sötét zugban elrejtőzve, a mint az ajtón halkan kiszűrődő párbeszédet figyel, előrehajtott derékkal.

A dominó éppen akkor ért leshelyére, midőn az egyik beszélő így szólt:

— Saját érdekében utoljára kérdem, értse meg: utoljára szolítom fel, hogy nyilatkozzék nem tud-e valamit Várkonyi eltűnéséről? Mert a gyanu, ha még alvó is felénk irányul. A közvélemény a helyben lakó vetélytársakat, minket szeretne a kényes ügybe mártani. Férfias válaszára van szükségem, Horgosi ur!

A kérdezőt egy undok káromlást szalasztott ki foga közül, s csak azután beszélt:

— Bártfai ur, Ön fogas ügyvéd, jól tudom, de nem bírák, még ha tudnék is az ügyről, hogy ilyen kérdéseket intézzen hozzám. Ezt ki is kérem magamnak, vagy pedig keményen meglecezkéztetem mérész szavaiért.

— Jól tudja, felelt hidegen Bártfai, hogy az üres fenyegetésektől nem szoktam megrettenni, s még fegyverrel is helyt állok magamért; de Ön, Horgosi ur, nem felelt határozott kérdésemre; Ön kitér a férfias válasz elől. Pedig tudnia kell valamit a... a büntetről.

— Jól van! Válaszra kényszerít. Tehát hallja: olyan embernek, mint ön, kinek nincs jogában vállalni engemet, egy szavam van: megvetem!

A mennyiben a birtokrendezési állami előleg alap a jelen §. 1., 2. vagy 3. pontja értelmében engedélyezendő összes előlegszükséglet fedezésére elegendő nem lenne: állami előlegek a rendelkezésre álló összeg korlátain belül első sorban tagosítási, azután pedig olyan arányosítási ügyekben fognak utalványoztatni, a melyekben azt a birtokrendezés érdekei leginkább megkívánják. Egyenlő körülmények között állami előlegben a folyamodók lehetőleg az előleg tárgyában beadott kérvény sorrendjében részesíttetnek.

2. §. Állami előleg kieszközölése végett az eljárás tagosítási vagy arányosítási ügyben megindítandó, ha azt az érdekeltek felek bármelyike vagy hivatalból folyamatba tett arányosítási ügyben az ügygondnok kéri.

Ugyanez a szabály áll akkor is, ha a tagosításai vagy arányosításokkal kapcsolatban urbéri elközlönítés vitetiki keresztül.

Önálló urbéri elközlönítési ügyekben állami előleg nem adatik.

3. §. Az állami előleg utalványozására irányuló kérelmet a királyi törvényszéknek vagy az eljáró bírónak benyújtandó folyamodványban kell előterjesztetni.

4. §. A kir. törvényszék a hozzá benyújtott folyamodványt az eljáró bírónak adja ki.

Az eljáró bíró a kir. törvényszéktől átvett vagy a hozzá közvetlenül benyújtott folyamodvány tárgyalása végett, hacsak a 7. §. esete nem forog fenn, határnapot tűz és arra a feleket oly figyelmeztetés kíséretében idézi, hogy a tárgyaláson meg nem jelenők az állami előlegre irányuló kérelemhez hozzájárulóknak fognak tekintetni.

E végzést, ha a felek képvislete az 1880. évi 23. 4. — I. M. E. számú (R. T. 568. 1.) utasítás 45. §-a értelmében rendezve még nincsen, az 50 holdnál nagyobb kiterjedésű ingatlanok birtokosai részére egyenlőleg kell kézbesíteni, a többi érdekeltek idézése végett pedig a végzés egy példányát az illető község elöljáróságának kézbesítendő; s a községi elöljáróság azt a szokott módon közhírré tenni s ennek megtörténtéről az eljáró bírónak bizonyítványt küldeni köteles. Ha a felek képvislete már rendezve van, az állami előleg iránt benyújtott kérvény tárgyalására vonatkozó végzés a képvisleti csoportok képviselőinek és azon nagyobb birtokosoknak kézbesítendő, a kik az idézett eljárási utasítás 45. §-a értelmében a bírói határozatok külön kézbesítésére igényt tarthatnak.

5. §. A tárgyaláson az eljáró bíró megállapítja, hogy kik vannak jelen, továbbá, hogy kik pártolják és kik ellenzik az állami előlegre vonatkozó kérelmet.

A tárgyalásról szabályszerű jegyzőkönyv szerkesztendő, melynek alapján az eljáró bíró a működő mérnökkel kimutatást készített arról, hogy az előlegre irányuló kérelmet pártolóknak, továbbá a tárgyalásról elmaradt feleknek birtoka mennyit tesz ki, szemben a határnak eljárás alá vont egész területével.

6. §. Az eljáró bíró az b. §-ban említett jegyzőkönyvet és kimutatást az állami előlegre vonatkozó folyamodvánnyal és a kapcsolatos iratokkal, valamint a végérvényesen megállapított birtokrendezési költségelőirányzattal együtt bemutattja a kir. törvényszéknek, mely azokat körülmenyesen indokolt jelentés kíséretében a kir. igazságügyminiszteriumhoz terjeszti fel.

7. §. Ha a 2. és 3. §-okban említett folyamodvány az 1868: LIV. t. cz. 167. és 168 §-ainak megfelelő avagy hitelesített aláírással van ellátva, s a folyamodványt ily módon aláírók birtoka eléri az eljárás alá vont terület felét, a 4. és 5. §-okban szabályozott eljárás mellőzendő és csak kimutatást kell a működő mérnökkel készített folyamodványt benyújtók birtokáról, szemben a határnak eljárás alá vont egész területével.

Ilyen esetekben a kir. törvényszék a 6. §-nak megfelelően indokolt jelentését tárgyalás mellőzésével terjeszti fel.

8. §. Állami előleget a kir. igazságügyminiszterium az 1. §-ban körülírt előfeltételnek fennforgása esetén is csak akkor engedélyezhet, ha az állami előleget kérőknek és az állami előlegre vonatkozó kérelemhez hallgatag hozzájárult feleknek birtoka legalább felét képezi az eljárás alá vont egész területnek.

9. §. A kir. igazságügyminiszterium, a mennyiben a kérelmet egészben vagy részben teljesíthetőnek találja, az állami előleget megfelelő összegben engedélyezi, s annak egyes részleteit a szükségletek képezt a kir. törvényszék által idevonatkozólag tett jelentés lehető figyelembevételével a kir. törvényszék székhelyén lévő kir. adóhivatalnál utalványozza, vagyis ezen kir. adóhivatalt utasítja, hogy az illető állami előlegrészletet a birtokrendezési állami előleg alap alnaplójában kiadásba tegye és egyidejűleg az illető község birtokrendezési letétnaplójában bevételezze.

(Vége következik.)

Meghívó.

A kézdivásárhelyi Oltáregyletnek f. évi decz. hó 12-én d. e. 9 órakor Kézdi-Vásárhelyt, a kantai gimnázium nagytermében közgyűléseleendő, melyre az érdeklődők, alapítók és rendes tagok tisztelettel meghívattak.

A gyűlés főbb tárgyai:

1. Igazgató beszéd.
2. Elnöki megnyitó beszéd.
3. Titkári jelentés.
4. Püspök önműltnek felmentése az 1890. évi számadásánál.
5. A számvizsgáló bizottság jelentése.
6. A vizkereseti gyűjtés eredményének bejelentése és a gyűjtésnek jövő évre való elrendelése.
7. Folyó ügyek.
8. Indítványok.

Br. Szentkereszty Stephanie,
olár-egyleti elnök.

— szólt Horgosi szemtelenül nevetve, s kifelé indult a szobából.

Bártfai már felemelte volt kezét, hogy arcúl üsse ezt az embert, ki csak gyáván sértegetni tud, de meggondolkozott. Leeresztette karját és a távozó elébe állva, a dühtől tompított hangon így szólt hozzá:

— Megálljon uram. Mire Horgosi megdöbbenve tapadt egy helyre.

— Adja szavát, mondá Bártfai felhevülten, hogy ezelőtt nyolcz évvel, Várkonyi és Olga eljegyzése napján nekem tett eme nyilatkozatát: „Akadályozzuk meg az esküvőt, mi, az eldobott udvarlók ketten, habár vér árán is”, — minden utógondolat nélkül mondtá, és a bosszuállás sohasem jutott eszébe. Esküdjék meg rá, most már követelem saját érdekében is, s ezen szava elég lesz nekem gyanum elnémitására.

Horgosi megrázkódott s izgatott hangon, melyből látszott, hogy hazudik, mondá:

— Hogy én Önnel, valaha e tárgyról beszéltem volna, azt határozottan tagadom és esküszöm rá!

Bártfai, ki készen volt erre a nyilatkozatra, megtántorodott e merész, Istent káromló szavakra s zordon hangon folytató:

— Jól van! Ön tagad s ezt előre gondoltam. De arra csak emlékszik, hogy a mikor én méltatlankodva utasítam vissza aljas ajánlatát, így felelt egész nyugodtan: „Jó, ha Ön Bártfai olyan gyáva, hogy eszményképének elrablóján nem mer

boszut állni, majd egyedül cselekszem, én”. S midőn Ön a bűn nagyságára figyelmeztettem, így folytató: „Esküszöm, hogy mikor legboldogabb lesz Olga, akkor sujt le boszuló karom!” Ezt már el nem tagadhatja Horgosi ur, ki örüléssig szerette Ölgát. — S magában utána tette: „Oh hát még én mennyire imádtam!”

Horgosival egyet fordult a világ. Magában elismerte, hogy félelmes tanúja van meggondolatlanul kiejtett szavainak, melyeket már teljesen jelentéktelenségeknek hitt. És könyörgő, ijedt hangon szólt megtámadójához:

— Bártfai ur, remélem nem fordítja ellenem gyermekek nyilatkozatát, melyet a semmivel nem tördőlt örült szerelmes tett Önnek. Mert — és itt hangja félelmissé vált — mert ámbár mit sem árthatna vele nekem, mégis azon esetben, ha szólva, képes volna Önt megölni.

Bártfai megrettent ez ember dult arcától. Eleget tudott.

E pillanatban egy tompa zuhanás tette figyelemre a két férfit, kik rögtön abban hagyták a kényes természetű társalgást s ezen szavakkal:

— Hah! valaki el lesté titkunkat, — a váratlan zaj felé siettek. De már senkit sem találtak ott, honnan azt sejtették.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

— Időjárásunk a lehető legváltozatosabb. Egy nap havaz, másnap esik, szép verőfényes enyhe napok s orkászszertű szélviharok váltják fel egymást s a hőmérő egy hét alatt 15—20 fok különbségeket mutat.

— A Cserey-jószág vételárát, 38000 frtot e héten fizette ki Kézdi-Vásárhely városa s ezzel ez a becses terület, mely a város fejlődésére nézve oly nagy jelentőséggel bír, Kézdi-Vásárhely város tulajdonába jött átál. Hogy mi lesz e szép nagy belsőséggel, azt még ez időszerint tudni nem lehet s most egyelőre csak örvendénünk lehet, hogy a városnak egy rég táplált óhaja teljesült.

— Meghívó. A kézdívasárhelyi nőegyesület a házi szegények javára f. hó 10-én azaz szombaton a városlag disztermében fillérestől rendez öv. Cserey Jánosné sz. Zathureczky Emilia ö nagysága, Török Bálintné, Nagy Ferencné, Papp Adolfiné, Keller Gézáné, házi asszonyok; Gyulay Elek, Bartók Károly, Kovács János, Benkő Lajos, házi urak közreműködésével. Műsor: 1. Felolvas Dobay János ur. 2. Magán-dal. Éneki: Nagy Imre ur. 3. Monológ. Előadja: Erdélyi Károly ur. 4. Szaval Szerváczius Lenke k. a. 5. Énekel a zagoni tanítói dalkör. Műsor után táncvigalom. Béléti-díj 30 kr. Kezdete este fél 8 órakor.

— Halálozas. Karatnai Köntzei Karolina mint bánatos özvegy a maga és gyermekei: dr. Mika Károly reáliskolai tanár és neje P. Ábrahám Sarolta s gyermekei: Mariska, Károly és Erzsike; Mika Klára férjezett feltorjai Pethő Györgyné férje Pethő György és gyermekei: Auna, Ilona és Károly; dr. Mika Sándor államgimnáziumi tanár és neje Fink Eliz s gyermekei: Klára és Eliz; Mika Ottokár kir. járásbíróági aljegyző; Mika Anna, nemkülönben a közeli és távoli rokonok és jóbarátok nevében is a szív legmélyebb fájdalommal tudatja M i k a K á r o l y nyugalmazott kir. mérnök és felvilági birtokosnak Fel-Volában f. hó 4-én tüdővízenyő következtében élete 64-ik. boldog házasságának 38 ik évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A torrón szerető hű férj, apa, nagypapa és após, ki egész életét családjának szentelte, a közérdek lelkes és tántoríthatlan harczosa, az igazságosság és becsületesség mintaképe elköltözött. Csak emléke él a szívekben, melyre vigasztaló fényt vet az egykori viszlontlítás boldog reménye. A boldogultnak hült tetemei f. hó 6-án d. u. 2 órákor fognak ideiglenesen a Köntzei Ferencz sírboltjába elhelyeztetni; lelkéért pedig az engesztelő szentmise áldozat f. hó 7-én d. e. 10 órákor fog az altorjai plébánia templomban az egék Urának bemutatni. Az örök béke angyala lebegjen sírboltja felett s az örök világosság fényeskedjék neki!

— **Fillérestélyről** szóló legutóbbi közleményünk kiegészítéséül megjegyezzük, hogy a nov. 26-án rendezett negyleti fillérestély szép anyagi és szellemi sikere az azt rendező Vajna Gaspárné, Fejér Károlyné (nyújtódi), özv. Nagy Mózesné és Kis Lajosné urnők, mint háziasszonyok buzgalma-nak köszönhető. Ezen sikeres multság rendezésénél mint házi urak közreműködtek ifj. Jakab István, Kiss Károly, Benkő Gyula és Dobay Lajos.

— A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara az érdektelt közönség tudomására hozza, miszerint a nagyméltóságú kereskedelmiügyi miniszter ur ez évi november hó 29-én 82149/VI. szám alatt kelt rendeletével megengedni kegyeskedett, hogy Szász-Régen rendezett tanácsú városban a folyó évi október 16—23-ára esett, de elmaradt országos vásár helyett, folyó évi december hó 8—16-án országos pótvásártartassék.

— Corojan és Lukáciu — Bukarestben. Lucaciú László laczfalusi ex-popa és Coroianu Gyula kolozsvári ügyvéd ez idő szerint Bukarestben üttették fel sátorfájukat, a hol az oláh liga tagjai részéről nagy övációkban részesülnek. Bukarestbe várják Ratiu Jánost, az oláh nemzetiségi párt végrehajtó-bizottságának elnökét is, a kit a liga fényesen készül fogadni. Azután lesz lakoma is a három tiszteletére, melyet az oláh liga rendez s melyen részt fognak venni az összes diákok, sok városi polgár, a sajtó emberei s állítólag számos szenátor és képviselőházi tag minden pártárválatból. A román kormány pedig nézi ölbe tett kezekkel az egész dolgot, talán titokban örvend is a zajos tüntetéseknél, melyek éle Magyarország ellen irányul. A román kormány félhivatalos közlönye a Timput közleményei legalább ezt engedik sejtetni, a melyek az örvendezés hangján adnak számat Lucaciúék ünnepeltetéséről.

— Egy dussgazdag ember halála. Say Gould, az amerikai milliárdos e hó 2-án New-Yorkban meghalt. Say Gould a legzsdagabb ember volt a világon; vagyona meghaladta az egy milliárd és háromszázezer frankot s domináló szerepet játszott az amerikai pénzpiacpon. De a gazdag milliárdos csodálatos szerencséje mellett boldogtalan volt. A sorsnak ironiája, hogy az, a kinek mindent megadott, a mi az embeii boldogsághoz tartozik, meghasonlott lélekkel járt-kelt a világon és nem tudott örülni semminek. Zárkózott, szomorú lelkű ember volt. Mosolyogni ritkán látták, nevni sohasem. Mintha az óriási vagyon a szívet nyomta volna, nem tudott örülni semminek, nem tudott lekesedni semmiért. Csak egy szenvedélye volt: pénz szerezni s rákásra halmozni azt. Say Gould vagyona nem régi keletű. Ezelőtt ötven évvel még mezitől szaladgált New-Yorkban és sokszor vacsora nélkül fektült le. Krajczárónként szerezte meg az első száz dollárt és ekkor a börzén játszani kezdett, de nem sok szerencséével, mert minden pénzt elvesztette. Ujra kezdte tehát a gazdálkodást és még háromszor elvesztette megtakarított vagyonkáját. De végte a szerencse hozzászögödött és el sem hagyta egész életében. Nyert, nyert és újra nyert és vagyona néhány évtized mulva kétszer akkorára növekedett, mint Vanderbilt vagyona és tiszzer ekkorára, mint Astoré. Azért a többi amerikai milliós irigy szemmel nézte őt és jött-mentnek tartotta. Mert az amerikai milliósok javarészt örökölték vagyonukat és kincseik ösökkel dicsekedhetnek. Say Gould mindent magának és fináncziális lángszének köszönhetett. Azért ő volt az igazi demokrata az amerikai pénzemberek között és mikor egy alkalommal egy szegény gróf arra kérte, hogy segítse őt elhagyatottságában s adjon neki módot a tisztességes megélhetésre, azt felelte neki: Megteszem kívánságát, ne féljen, a grófi czime nem fogja őt előmenetelében akadályozni. Egy szegény rottburgi ültetvényes fia volt; 1859-ben vasutakat kezdett építeni és nem sokára oly vagyona tett szert, hogy „vasuti király“-nak nevezték. Később újra a börzén kezdett játszani és sok olyan dolgokkal vádolták, a mit még a tözsdejték terén is tisztességtelennek tartottak. Ilyen volt az a pénzügy történetében páratlan nap, amikor Say Gould a világ összes aranyának birtokában volt. Megtudta valahogyan, hogy az Egyesült-Államokban a szabad ezüstverést beszüntetik. Ennek az volt a következménye, hogy az arany értéke óriási módon felszokott. De három nappal előbb Gould minden megvásárolható aranyat megvett és a többi milliós kinevette őt, mondván, hogy Gould megbolondult és tönkre akarja magát tenni. De annál nagyobb volt a felháborodás, mikor kislült, hogy miért vásárolta Gould a temérde aranyt. Mikor a szabad ezüstverésről szóló bill megjelent, a new-yorki börzén Gould ellen olly nagy volt az elkeseredés, hogy ügynökét megücs chették. De Gould bölcsen odahaza maradt és öt száz milliónál nagyobb nyereséget nyugodtan zsebre rakta. Most már csöndes ember ő is.

— Anglia jövőendő királynéja. Már körülbelül egy év előtt a prezuntív angol trónörökös, a clarencei herczeg meghalt, az egész világ őszinte részvétellel fordult a meghalt trónörökös menyasszonya, Viktória teki herczegnő felé. Már akkor is ismételtelen felmerült a sajtóban az a hír, hogy Teck herczegnőt meghalt vőlegényének özvegye, György yorki herczeg fogja nőül venni. Ezt a hírt most megerősíti egy londoni távirat, mely szerint az angol trónörökös, György yorki herczeg a legközelebbi napokban eljegyezi Viktória herczegnőt. Az eljegyzést a clarencei herczegért tartott gyászév letelte után hivatalosan fogják közölni. A menyegzőt februárban vagy márczius elején tartják meg.

— Pallas nagy Lexikona. E derék és érdemes vállaltól immár a második és harmadik füzet is megjelent s ezuttal a második füzetet az Afrika, a harmadik füzetet pedig Agrippa szó zárja be. Ez irodalmi vállalat nagyszerűségét mi sem bizonyítja jobban, mint a sok érdekes adat közt az Afrikáról szóló czikk, mely ügyesen, kimerítően mond el mindent, a mit a jelenlegi tudomány utazások s mindenféle nehéz és fáradságos uton Afrikáról megállapított. Különösen érdekes az Afrika belsejére vonatkozó rész, mely Stanley mások utazásai nyomán van megírva. A Pallas nagy Lexikonra még mindig elő lehet fizetni a Pallas nyomdájában Budapesten, Kecskeméti utca 6. szám.

— Zenekedvelőknek legalkalmasabb karácsonyi ajándéknak ajánljuk az „Eredeti Magyar Daltár” összes, eddig megjelent (1—31) füzeteit. A kik a füzeteket egyszerűen rendelik meg, az esetben a 225 dalt tartalmazó művet a szerkesztő kiadó 5 ft előleges beküldése mellett díjmentesen küldi meg. A füzetek egyenként is megrendelhetők, füzetenként 20 kr-ért. Minden füzet 7—8 magyar dalt tartalmaz a jelesebb zeneszerzők tollából. Ugyancsak alábbi szerkesztő-kiadónál szerezhetők meg a „Kis Művész” gyermekzenelap eddig meg-

jelent I. és II. füzetei is 15 daltartalommal, melyek nagyobbára Pósa Lajos kedves gyermek-verseiből ének- és zongorára vannak írva. Árta két füzetnek 50 kr. A megrendelések Hoós János áll. tan.-képezdei zenetanárhoz, mint szerkesztőkiadóhoz küldendők Dévára (Hunyadmegye).

RÖVID HIREK.

— **Boltalun** mult hó 28-án hajnalban erős fagy mellett gyönyörű szivárvány látszott az égen. — **A király** megszűntette a górgényi udvari vadászhatárakat, melyeket Rudolf trónörökös halála után egész mostanáig fentartottak. A vadászterület bérletét az eddigi feltételek mellett Teleki Sámuel gr. vette át. — **Bonyhádon** Filip Ignác borkereskedő Wertheim-pénztárát ismeretlen tettesek ellopták. A pénztárban 12000 frt volt. — **A szlaintai határban** Baben Athanasz szántás közben összeveszett sógorával Martiu Balázsszal. A veszekedés vége az lett, hogy Martiu fejszével levágta a sógora jobb karját. A vérengző sógort letartóztatták. — **A resincai kösenbányában** Schuler Vincze bányamunkást megölte a szénház. — **Szesvet** horvát községben Rusán Steppo parasztleány Pojed Gyurót feltélenységéből agyonütötte. — **Hannoverben** nagy feltűnést keltett Meyernick huszárszázados letartóztatása. Meyernick két bankárral szövetezve, nagy összegekbe menő csalásokat követett el. A bankárok megszöktek. Meyernicken kívül még néhány katonatiszt is részes a csalásban.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Hirdetések.

Háromszékvármegye alispánjától.

Sz. 12239—1892.

Árlejtési hirdetmény.

A nyén-bodza-krásznai hadászati fontos-ságu megyei közut 46 – 47 kilométer sza-
kasza között építendő kettős utkaparói ház-
nak 1190 frt 46 kr összeggel leendő felépíté-
sére, **1892. évi december hó 17-ik**
napjának délutáni 3 órájára a vá-
rmegei jegyzői hivatali helyiségében tar-
tandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdet-
tetik.

Mi azon megjegyzéssel tétetik közhirrre,
 hogy vállalkozni szándékozók zárt ajánlatai-
 kat a tárgyalási nap déli 12 órájáig a megyei
 pénztárnál adják be, mivel a kitűzött határ-
 időn túl ajánlatok nem fogadtnak el.

Az ajánlatokba világosan kijelölendő az
egységi árból leengedő ‰-lék számmal és
betűvel.

A zárt ajánlatok borítékban lepecsételve nyújtandók be, az ajánlatokhoz a kikiáltási összegnek ötszázötöli mint bánatpénz csatolandó.

A feltételek, az árelemzés, árjegyzék és műszaki leírással együtt a jegyzői irodában, a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1892. évi november
hó 28-án.

Tompa Miklós,
alispán.

[illegible]

Van szerencsém tudomására hozni a n. é. közönségnek, hogy a tisztán és ízletesen kezelt

FELHÍRZÓI

savanyuvizet forgalomba bocsátottam és pedig a kézdívásárhelyi közönség fogyasztására litterjét 4 krért. Kapható: Kovács Károly, Szécs Károly utak kereskedésében és Mágori Bálint urnál.

Bátor vagyok felhívni a figyelmét az ország bármely részén levő borviz-fogyasztó közönségnek a „**Feherkőti**” savanyuvizre, mely mind kitűnő íze, mind pedig hatása által már is szép hírnek örvendő s daczára ezeknek mégis rendkívül olcsón kapható.

Egy liter borviz a forrásnál 2 kr. Az ártóbbletet a ragasz és szállítás teszi. Kászon-Aliz, 1892. november hó

4—10

Lászlóffy János okl. gyógyyszerész.

ՀՈՂԱՅԻՆ

Bátor vagyok fellépni a figyelmét az ország bármely részén levő borvizegyesítő közönségnek a „**Fehérkői**“ savanyuvízre, mely mind kifűnő ize, mind pedig hatása által már is szép hírnek örvend s daczára ezeknek mégis rendkívül olcsón kapható.

4—10

Wittmann Ágoston gymn. igazgató.

Richter féle túrelmi játékok: Gyűjtőszellem, Keresztjáték, Körrejtély, Fejtörő, Pythagoras stb. sokkal mulatósabbak most, mint az előtt, mert az új füzetek a kettősjátékokra is tartalmaznak feladatokat. Csakis a „Horgony” gyárjegyvel valódiak. Egy darab ára 35 kr. ~~~~~

Ezer meg ezer szülő dicsőreleg elismerte a híres Richter féle

 Horgony-Köéépítőszekrények

nagy nevelési értékét, jobb és értékeeseb játék nem létezik, sem gyermekek, sem felnőttek számára. Legjobb, és tekintetbe véve a tartósságot

a legolcsóbb karácsonyi ajándék

his és nagy gyermekeknek. — Részletesebbt erről, valamint a túrelmi játékokról a pompás építményekkel ellátott új ajándék-könyvben találni, melyet minden szülőnek ajánlhatjuk, hogy kellő időben érdemes játékokat választhassanak gyermekeiknek. Ezen könyvecskéket aludt óráig ingyen és bérmentesen kapható. Mindazon köéépítőszekrények, melyek csomagolásán a „Horgony” gyárjegy hiányzik, közönséges és kiegészítésre hasznavehetetlen utaztatók; ennélfogva mindig kifejezetten csak

Richter féle Horgony-Köéépítőszekrényei

köröndök és csak azok fogadandók el, mert eddig felmulthatatlanok s melyek 35 król egészen 5 frtig sőt ezen felül is minden finomabb játékszerkereskedésben kszlletlen tartatnak.

Richter F. Ad. és társa

Első osztr. magyar csász. és kir. szabadalmazott köéépítőszekrénygyár

Bécs, I. Nibelungengasse 4.

Keleti vonal.

Érvényes 1892. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1892. október hó 1-től.

Állomások	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	Állomások	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Medgyes	(ind. érk.)		
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	regg. 4.20	este 7.23	Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Szeben felé)	(érk.)	regg. 10.09	éjjel 12.53
Botfalva	"	" 4.48	" 7.47		(ind.)	" 10.31	" 12.53
Földvár	"	" 5.07	" 8.03	Tövis (vend., elágazás Arad felé	(érk.)	d. u. 12.28	" 1.18
Mogyorós	"	" 5.26	" 8.23	Nagy-Enyed	(ind.)	" 1.08	" 2.49
Ápáca	"	" 5.42	" 8.37	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk.)	" 1.35	este 8.07
Köpecz	"	" 6.02	" 8.57		(érk.)	" 2.21	" 4.40
Ágostonfalva	"	" 6.09	" 9.04	Gyéres (elágazás Torda felé)	(ind.)	" 2.31	" 4.52
Alsó-Rákos	"	" 6.26	" 9.20		(érk.)	" 3.08	" 5.20
Homoród	"	" 6.55	" 9.46	Kolozsvár (vendéglő)	(ind.)	" 3.18	" 5.26
Kacsa	"	" 7.12	" 9.59		(érk.)	" 5.14	regg. 6.52
Bene	"	" 7.32	" 10.20	Nagy-Várad (vendéglő)	(ind.)	este 6.08	" 11.01
Erked	"	" 7.52	" 10.36		(érk.)	" 10.44	" 5.30
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)	"	" 8.23	" 11.03		"	"	"
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	" 8.46	" 11.19	Budapest	(ind.)	" 11.04	" 12.09
	"	" 8.53	" 11.29		(érk.)	regg. 6.35	" 8.40

 Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Kézdi-Vásárhely					Erassó						
	indul	reggel	4.30 d. u.	1.10 d. u.	5.00		indul	reggel	5.20 regg.	8.50 d. u.	3.10
Imecsfalva	"	"	4.47	1.37	5.17	Szász-Hermány	"	"	5.39	9.09	3.29
Páva-Zabola	"	"	5.04	1.44	5.34	Prázmár	"	"	6.01	9.31	3.53
Kovácszna	"	"	5.26	2.16	6.06	Kökös	"	"	6.14	9.44	4.06
Barátos	"	"	5.46	2.41	6.36	Uzon	"	"	6.27	9.67	4.23
Nagy-Borosnyó	"	"	6.01	2.56	6.51	Kilyén	"	"	6.42	10.12	4.38
Eresztevény	"	"	6.18	3.13	7.08	Sepsi-Szentgyörgy	"	"	7.04	10.32	5.03
Sepsi-Szentgyörgy	"	"	6.53	3.53	7.48	Eresztevény	"	"	7.31	10.59	5.31
Kilyén	"	"	7.03	4.03	7.58	Nagy-Borosnyó	"	"	7.49	11.17	5.53
Uzon	"	"	7.17	4.19	8.12	Barátos	"	"	8.13	11.41	6.22
Kökös	"	"	7.30	4.32	8.25	Kovácszna	"	"	8.40	12.08	6.40
Prázmár	"	"	7.47	4.51	8.47	Páva-Zabola	"	"	8.53	12.21	6.53
Szász-Hermány	"	"	8.07	5.14	9.07	Imecsfalva	"	"	9.08	12.36	7.08
Brassó	érk.	délelőtt	8.25	5.32	este 9.25	Kézdi-Vásárhely	érk.	reggel	9.26 d. u.	12.54	este 7.26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.